

Německý dvojvrkočatý bublák

Názvy dle ES: N – Deutsche Doppelkuppige Trommeltaube, F – Tambour Allemand à visière et coquille, A – Double Crested German Trumpeter.

Zařazení v seznamu plemen ES: bubláci č. 502.

Původ: vyšlechtěn v Německu z ruských bubláků.

Plemenné znaky

Velký, silný, bohatě opeřený holub s téměř vodorovným držením těla, s překrásně zdobenou hlavou, se silnými rousy a volným postojem tak, že jsou zřetelně vidět i supí pera.

Posuzování

Tvar a držení těla – postoj – struktura hlavy – opeření nohou – barva a kresba – barva očí a zobáku.

Exteriér

Hlava: silná, široká, s vysoko posazenou, bohatě opeřenou, širokou lasturovitou chocholkou s růžicemi, nebo bez nich. Přední vrkoč boha-

Německý dvojvrkočatý bublák

tý, oválného tvaru, co možná ze všech stran uzavřený, větším předním dílem kryje ozobí. Jeho tvar nesmí bránit holubu ve volném výhledu.

Oči: tmavě oranžové, (u červených a plavých se mírně světlejší připouští), u bílých a hráškově žlutých tmavé, u strak podle barvy hlavy oranžové nebo tmavé. **Obočnice** úzké, světlé až tmavé, podle barvy opeření.

Zobák: střední, světlý u světlých barev, rohový u plavých a plavých kapratých, tmavý až černý u tmavých rázů. U červených je nečistý zobák přípustný.

Křídla: silná a široká, nedosahují konce ocasu a dobře kryjí hřbet.

Ocas: je dlouhý se širokými pery.

Opeření: je bujně, široké a napjatě přilehlé.

Nohy: krátké, dlouze a hustě opeřené rousy, bez mezer. Jsou dobře vyvinuté a kruhovité jdoucí do stran a ukončené dlouhými supími pery.

Krk: krátký a silný, hrdlo plné.

Postava: větší, silnější, vodorovně nesená, s bohatým opeřením hlavy a nohou. Hrud' je nízko nesená, široká a vystouplá. Záda široká, dlouhá, mírně spadající.

Barva a kresba

Intenzivní barvy jsou syté a bohatě lesklé (u černých se zeleným leskem), modř a plaví s čistou barvou, pruhy čisté, nepříliš široké, dobře protažené a nesbíhavé. Kaprování co možná stejnoměrné, ostré, záda a bérce pokud možno kreslené. Střibřití a stejně kapratí bez okrového zbarvení hrudi. Skřívánčí s okrovým zbarvením hrudi. Červeně plaví a žlutě plaví a stejně kapratí se zbarvením hlavy (a barevnýma očima) a také letky, ocas a rousy musí být slabě zbarveny. Hráškově žlutí mají světle žlutý krk, hrud' a barvu pruhů. Štíty, dolní část hrudi a břicho jsou slonovinové. Barva ocasu je (u holubů) velmi světlá, u holubic mírně slonovinová. U holubic je mírná pigmentace podocasníku a lehce našedlý tón břicha a hrudi povolen. Krajiní ruční letky a rousy jsou bílé. Hlava je bílá bez barevného výběžku k očím. Kropenáči mají bíle stříkanou hlavu a na štítu bílá pírka; rozety (5–10). Tygři mají letky, ocas, břicho a rousy barevné, ostatní opeření je stejnoměrně bílé a barevně stříkané. Straky mají na bílém základě co možná stejnoměrnou barevnou kresbu. Bělopruzí a bělošupkatí mají o něco menší a kratší opeření. Bílé pruhy a šupkatost u modrých a střibřitých s co možná s úzkým černým lemováním.

Rázy

Bílí, černí, červení, žlutí, modří s černými pruhy a bezpruzí, modří kapratí, střibřití s tmavými pruhy a bezpruzí, střibřití kapratí, skřívánčí, červeně plaví, žlutě plaví, hráškově žlutí, červeně plaví kapratí, žlutě plaví kapratí. Kropenáči v barvě černé, s rozetami nebo bez nich; tygři a straky v barvě černé, červené, žluté, modré; bělopruzí a bělošupkatí černí, modří, střibřití, červení a žlutí.

Německý dvojvrkočatý bublák

Vady

Slabé, úzké, příliš vzpřímené tělo, vysoký postoj, dělený, šikmý, krátký, nebo chudě opeřený vrkoč, šikmá, volně visící, úzká, hluboce posazená, na opeření chudá chocholka, slehlé růžice, krátký a mezerovitý rous, chybějící opeření vnitřních prstů, šavlovité letky, otevřená záda, kučeravé peří, červené obočnice, matná barva, namodralý nádech u černých, červených a žlutých, bílý hřbet u modrých, prokvetlé letky, ocas a rous, nedostatky kresby štíťů a pruhů, u hráškově žlutých bílá náprsenka, mourované štíty, silně namodralý tón barvy na břichu a hrudi zvláště u holubů, náznak 3 pruhu, u kropenáčů, tygrů a strak velmi nepravidelná kresba.

Kroužek č. 12.